

WINTRŮV RAKOVNÍK

**XV. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ**

**DUBEN 1991
2**

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Kralupská Scéna zahájila XV. Wintrův Rakovník inscenací hry Ladislava Smočka BLUDIŠTĚ v režii Vladimíra Procházky. Je ke cti souboru, že se chopil Smočkovy textové předlohy již na podzim roku 1989, stejně tak i fakt, že ji udržel v současných, pro divadlo nepříliš příhodných, podmínkách na svém repertoáru až do jara roku 1991. Absurdní tragika, vyvěrající z jednání vrátného, který je zároveň prodavačem vstupenek, hlídačem i násilně jednajícím náborářem bludiště - atrakce a pastí zároveň - nenechává diváka na pochybách. Smočkova hra, byť je z roku 1965, zobrazuje realitu, která nás obklopovala ještě v době nedávné.

Inscenace vznikla v době, kdy poslání hry bylo stále aktuální. Proto nelze než ocenit odvahu inscenátorů vzít do rukou text, který byl po léta tabu. Jeho současné vyznění by přirozeně vyžadovalo nazření textové předlohy prizmatem jevů, které provází dnešní dny respektive anticipací toho, k čemu tyto jevy tendují. Kralupský kolektiv se úkolem inscenaci aktualizovat nezabýval.

Odmyslíme-li to, že hra z uvedených důvodů nevyznívá zcela aktuálně, nelze se přesto nezmínit o jistém problému kralupské inscenace. Tím je zejména rezerva v režijní výstavbě aktové hry, zejména ve fázování a stavbě jednotlivých situací či lépe sekvencí a s ní související přesné vymezení řídících úkolů dvou hlavních dramatických postav a dosažení niterného autentického, tj. co nejpravdivějšího zobrazení.

Tato rezerva, ve své podstatě rezerva v realistickém ztvárnění postav, se promítá i do složky scénografické, která vybočuje z realistického základu do nedůvodné stylizace, a to zejména ve scénické výpravě. Stejný problém se váže i k obsazení starých osob evidentně mladými protagonisty. Absurdita se pak neopřena o reálný základ nevyjevuje v plné síle. Přes tyto výhrady nutno říci, že kralupští odvedli představení na velice pěkné úrovni.

M. Strotzer

